

toespraak voor de afdeling Hilversum van de Volksbeweging zei dat hij het getroffen compromis 'afschuwelijk en nationaal gezien onmogelijk' vond.¹ Beider uitspraken werden in de pers zwaar onder vuur genomen: wat bleef er over van het regeringsgezag, wanneer ministers besluiten afkeurden die zij zelf hadden genomen?

Radio Herrijzend Nederland maakte op 20 januari '46 plaats voor Radio Nederland in Overgangstijd. Blijkens de naam een tijdelijke instelling! Voor de besturen van Avro, KRO, NCRV en Vara stond vast dat, nu zij weer een flink deel van het radiobedrijf in handen hadden gekregen, de terugkeer van het oude verzuilde bestel binnen het bereik der mogelijkheden was gekomen. Radio Nederland in Overgangstijd stond hun allerminst aan, echter, zei Vogt later aan de Enquêtemissie,

'voor lieden die toch al zulke slechte stellingen innamen, (was) het wijs, tenminste een paar loopgraven te heroveren, maar met het grimmige voornemen ook de rest van de stellingen later te nemen.'²

★

Het is een merkwaardig feit geweest (Duynstee en Bosmans hebben er terecht op gewezen³) dat de Voorlopige Staten-Generaal zich over de radiokwestie in het geheel niet hebben uitgesproken – er zijn aan de verantwoordelijke minister, van der Leeuw, niet eens vragen over gesteld, laat staan dat het tot een interpellatie is gekomen. Hoe dat zwijgen te verklaren? Wij weten het niet – misschien is de veronderstelling gewettigd dat iedereen beseftte dat de zaak na de verkiezingen pas eerst recht aan de orde zou komen. Hoe dat zij, het verdient de aandacht dat in februari '46 bij een onderzoek van de publieke opinie bleek dat 53 % van de ondervraagden voorstanders waren van een nationaal en 41 % van een verzuild radiobestel (6 % had geen mening) – typerend was daarbij de verdeeldheid: van de aanhang van de PvdA had zich 79 %, van die van de Volksbeweging 87 %, van die van de CPN 88 % voor een nationaal bestel uitgesproken, daarentegen van de aanhang van de CHU 57 %, van die van de KVP 74 %, van die van de ARP 79 % voor een verzuild bestel.

Van de verdere afloop van deze zaak willen wij slechts vermelden dat Radio Nederland in Overgangstijd aan zijn interne tegenstellingen schier

¹ A.v., p. 540. ² Getuige W. Vogt, *Enq.*, dl. V c, p. 761. ³ Duynstee-Bosmans, p. 542.